03/10/2022

Η εορτή του Αγ. Διονυσίου Αρεοπαγίτου στη Βέροια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την εορτή του **Αγίου Διονυσίου του Αρεοπαγίτου**, προστάτου των Νομικών, εόρτασε σήμερα η Βέροια με τον **Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονα** να λειτουργεί και να κηρύττει το θείο Λόγο στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό των Αγίων και Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Βεροίας.

Στο τέλος της θείας Λειτουργίας τέλεσε αρτοκλασία για τα μέλη του **Δικηγορικού Συλλόγου Ημαθίας** και μνημόσυνο για τα αποβιώσαντα μέλη.

Ακολούθησε **αγιασμός** στα ανακαινισμένα **γραφεία του Δικηγορικού Συλλόγου** και αμέσως μετά εκδήλωση κατά την οποία τιμήθηκε ο κ. Γεώργιος Χιονίδης για τη συνολική προσφορά του καθώς και τα μέλη του Συλλόγου που αποχώρησαν φέτος από την μάχιμη δικηγορία. Επίσης ο Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Στέργιος Σουροβίκης καλωσόρισε τα νέα μέλη του Συλλόγου, εκ μέρους των οποίων χαιρετισμό απηύθυνε ο κ. Παντελής Μαρκούλης. Η εκδήλωση ολοκληρώθηκε με

ομιλία του κ. Θεόφιλου Παπαδόπουλου με θέμα: «το ηλεκτρονικό έγκλημα».

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΣΑΜΙΩΤΑΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

«Γένος οὖν ὑπάρχον-τες τοῦ Θεοῦ οὐκ ὀφεί-λομεν νομίζειν χρυσίῳ ἤ ἀργυρίῳ ἤ λίθῳ ... τό θεῖον εἶναι ὅμοιον».

Ἑορτή τοῦ ἁγίου Διο-νυσίου τοῦ ἀρεοπαγί-του σήμερα καί ἡ Ἐκκλη-σία μας μᾶς μεταφέρει τόν λόγο τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου Παύλου στόν Ἄρειο Πά-γο, ὅπου πῆγε καί ὁμίλησε μετά τό κήρυγμά του στήν πόλη μας.

Ὁ λόγος αὐτός εἶχε ὡς ἀπο-τέ-λεσμα τή με-τα-στροφή τοῦ Ἀρε-ο-παγίτου Διονυσίου καί με-ρι-κῶν ἄλ-λων Ἀθη-ναί-ων πού τόν ἄκου-σαν στήν πίστη τοῦ Χριστοῦ.

Οἱ Ἀθηναῖοι, σχολιά-ζει ὁ ἱερός συγγραφέας τῶν Πράξεων τῶν ἀπο-στόλων, ὁ εὐαγγελι-στής Λου-κᾶς, ἦταν πρό-θυ-μοι νά ἀκοῦν νέες ἀπόψεις καί θεωρίες, ἀλλά ὅσα τούς ἀνέπτυσσε ὁ ἀπό-στολος Παῦ-λος ἐκείνη τήν ἡμέ-ρα, ὑπερέβαι-ναν τίς προσ-δοκίες τους. Ὁ ἀπό-στολος ἀπέρριπτε τή λατρεία τῶν εἰδώ-λων μέ τό ἴδιο ἐπιχεί-ρημα πού χρη-σι-μο-ποι-οῦ--σαν οἱ ἐθνικοί.

Ὡς ἄνθρωποι ἀνήκου-με, ἔλεγε, στό γένος τοῦ Θεοῦ, γι᾽αὐτό δέν μπο--ροῦμε νά πιστεύ-ουμε ὅτι ὁ Θεός εἶναι ὅμοιος μέ χρυσά, ἀσημένια ἤ ξύ-λινα ἀγάλματα. Δέν μποροῦμε νά πιστεύ-ου-με ὅτι ὁ Θεός ταυ-τί-ζε-ται μέ τήν ὕλη, ἀλλά καί ἡ ὕλη δέν μπορεῖ νά ταυ-τί-ζεται μέ τόν Θεό.

Τό διπλό αὐτό μήνυμα τοῦ ἀπο-στόλου Παύλου, ἔχει τή σημασία του καί τή σπουδαιότητά του καί στίς ἡμέρες μας. Γιατί μπορεῖ, βε-βαί-ως, ἐμεῖς νά μήν πιστεύουμε τά εἴδωλα ὡς θεούς, μπο-ρεῖ νά μήν πι-στεύουμε ἄψυχα ἀγάλματα καί ἀνύ-παρκτα πρόσωπα, ὅπως ἔκαναν οἱ ἄνθρω-ποι τήν ἐποχή τοῦ ἀπο-στό-λου Παύ-λου ἤ οἱ Ἀθηναῖοι πρός τούς ὁ-ποί-ους ἀ-πευ-θύνει τούς λό-γους αὐ-τούς, ἀλλά συχνά κά-νουμε κάτι ἄλλο ἐξίσου ἐπικίνδυνο καί ὀλέθριο: θεοποιοῦ-με τήν ὕλη καί τή λα-τρεύουμε ὡς θεό.

Καί ὕλη δέν εἶναι μόνο τά δένδρα, τά ποτάμια ἤ τά ζῶα πού λάτρευαν οἱ εἰδω-λο-λά-τρες, οὔτε μόνο τά ὑλι-κά ἀγάλματα τά ὁποῖα ἀπεικόνιζαν δῆθεν τίς μορφές τους. Ὕλη εἶναι καί οἱ διάφορες μορφές τοῦ χρυσοῦ καί τοῦ ἀρ-γύρου, στίς ὁποῖες ἀνα-φέρεται ὁ ἀπόστο-λος. Εἶ--ναι τό χρῆμα καί ὁ πλοῦ-τος καί ὅλα τά ἄλ-λα ὑλικά ἀγαθά στά ὁποῖα προσ-κολλᾶται ὁ ἄνθρωπος καί καθί-στα-ται δέσμιός τους. Εἶναι ἐκεῖνα τά ὑλικά πράγ-μα-τα τά ὁ-ποῖα ἐπι-διώ-κει ὁ ἄνθρωπος μέ πά-θος, καί τά λατρεύει καί τά θέτει ὡς πρώτη προ--τεραιότητα στή ζωή του. Εἶναι ἀκόμη ἡ δόξα, ἡ φήμη καί οἱ τιμές πού ἐπι-διώ--κει, χρησιμοποιώντας θε-μιτά καί ἀθέμιτα μέσα καί ἀδια-φο---ρώντας γιά τίς συνέ-πειες πού μποροῦν νά ἔχουν αὐτά γιά τή ζωή του, ἀδιαφορώντας ἄν τόν ἀπομα-κρύ--νουν ἀπό τόν Θεό ἤ ἀκόμη καί ἀπό τήν ἀλήθεια καί τή δικαιοσύνη πού ἀναζητᾶ καί διακονεῖ.

«Γένος οὖν ὑπάρχον-τες τοῦ Θεοῦ», μᾶς ὑπενθυμίζει σήμερα ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Καί ἡ ὑπενθύ-μιση αὐτή δέν ἰσχύει μόνο γιά νά γνω-ρίζουμε ὅτι ὁ Θεός στόν ὁποῖο πιστεύουμε καί τόν ὁποῖο λατρεύ-ουμε καί προσκυνοῦμε δέν μπορεῖ νά ἔχει σχέση μέ ὑλικά καί ἄψυχα ἀντι-κείμενα, ἀλλά ἰσχύει καί γιά νά μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι χαρα-κτη-ρι-στικά καί ἰδιό-τητες πού δέν ἁρμό-ζουν στόν Θεό πού πιστεύ-ουμε, δέν μπο-ροῦν νά χαρακτη-ρί-ζουν ἐμᾶς πού εἴμαστε «γένος τοῦ Θεοῦ».

Ἂν, λοιπόν, πιστεύου-με ὅτι ὁ Θεός εἶναι ἀγά-πη, ἐμεῖς δέν μπο-ροῦ-με νά ἔχουμε μέσα στήν καρδιά μας τό μίσος. Ἂν ὁ Θεός εἶναι ἀγα-θός, ἐμεῖς δέν μποροῦ-με νά ἐκφρά-ζου-με μέ τίς πράξεις μας τήν κα-κό-τητα τῆς ψυχῆς μας. Ἂν ὁ Θεός βρέχει ἐπί δι--καίους καί ἀδίκους, ἄν δέν διακρίνει ἀνά-με-σα σέ ἄνδρες καί γυναῖ-κες, σέ δούλους καί ἐ-λεύθερους, σέ λευκούς ἤ μαύρους, σέ Ἕλληνες καί βαρβάρους, ἐμεῖς δέν μποροῦμε νά δια-κρί--νουμε τούς ἀνθρώ-πους μέ βάση τήν κα-τα-γω-γή, τήν κοινωνική τους κατάσταση ἤ τά πι-στεύω τους. Ἂν ὁ Θε-ός εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἐ-μεῖς δέν μποροῦμε νά ἀγαποῦμε τό ψεῦδος καί νά τό χρη-σιμοποι-οῦ--με στίς σχέσεις μας. Ἂν ὁ Θεός εἶναι δίκαιος καί ἀγαπᾶ τή δι-καιο-σύ-νη, ἐμεῖς δέν μπο-ροῦμε νά ὑπηρετοῦ-με τήν ἀδι-κία καί νά τή χρησι-μο-ποιοῦμε γιά τήν ἐξυπη-ρέτη-ση τῶν προσωπι-κῶν μας συμ-φερόντων.

«Γένος ὑπάρχοντες τοῦ Θεοῦ» ὀφεί-λουμε νά ζοῦμε καί νά πολι-τευ-όμεθα ὅπως ὁ τιμώμενος σή-με-ρα ἅγιος προστά-της τῶν νομικῶν, τῶν δικαστικῶν καί τῶν δικηγό-ρων, ὁ ἅγιος Διονύσιος ὁ ἀρεοπαγί-της, ἐναρμονίζοντας τή ζωή μας καί τίς πράξεις μας μέ τίς θεῖες ἰδιό-τητές του καί ἐπιβεβαι-ώ-νοντας ἔτσι τήν ἑνό-τη-τα τοῦ γένους μας μέ τόν Θεό, τήν ὁποία Ἐ-κεῖ-νος ὡς πλά-στης μας μᾶς διασφάλισε.

Καί αὐτό εἶναι ἀπαραίτητο στήν ἐποχή μας, σέ μία ἐποχή κατά τήν ὁποία ἀρχές καί ἀξίες ἀμφισβη-τοῦ-νται, συκο-φα-ντοῦνται καί ὑβρίζο-νται· σέ μία ἐπο-χή κατά τήν ὁποία ἡ ἀπεμπόλιση τῶν ἀξιῶν ὁδηγεῖ τόν ἄνθρωπο σέ κατάσταση σάν αὐτή τήν ὁποία περιγράφει ὁ ψαλ-μω-δός Δαβίδ λέ-γον-τας «παρασυνε-βλή-θη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀ-νο--ή-τοις καί ὡμοιώθη αὐ--τοῖς».

Ἂς ἀκολουθή-σου-με τό παράδειγ-μα τοῦ ἁγίου Διονυσίου ἐ-φαρ-μό-ζο-ντας ὄχι μόνο τόν νόμο τῶν ἀν-θρώ--πων ἀλλά καί τόν νόμο τοῦ Θεοῦ καί ζώντας ἐν εὐσεβείᾳ καί δικαιοσύ-νῃ, ὥστε ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ νά μᾶς καθοδηγεῖ ὅλους καί ἰδιαι-τέρως ἐσᾶς τούς νομικούς πού ἐρ-γάζεσθε γιά τήν ἐπικράτησή της στή γῆ, γιά νά τήν ἀποδίδετε ὀρθά καί γιά νά ἀποτελεῖτε καί ἐσεῖς παράδειγμα δικαιοσύνης καί κατά τήν ἄσκηση τοῦ λειτουργήματός σας ἀλλά καί στή ζωή σας, ὅπως καί ὁ προστάτης σας ἅγιος Διονύ-;σιος ὁ Ἀρεοπαγίτης.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ